سرمقاله

نولید به قیمت جان کارگر؟

زنگ خطر ایمنی در صنایع اصفهان

ادامه از صفحه یک: حالا دربرهه ای که افزایش حوادث کاری ،صدای زنگ هشدارها را درآورده آیین‌نامه جدیدی ابلاغ شده است که به‌کارگیری مسئول ایمنی و حفاظت فنی در کارگاهها را ضروری اعلام می کند. مصوبه ای که اهمیت آن فقط در تعیین یک مسئول برای امور ایمنی نیست؛ بلکه در تلاش برای ایجاد چارچوبی مشخص‌تر درباره صلاحیت حرفه‌ای، آموزش، جایگاه سازمانی و مسئولیت نظارت بر ایمنی محیط کار قرار دارد.

هرچند ،مسیر رسیدن به این مرحله خود پرسش‌برانگیز است. نخستین نسخه آیین‌نامه در سال ۱۳۹۴ ابلاغ شد، اما در دی‌ماه ۱۳۹۸ دیوان عدالت اداری به دلیل ایراد در مرجع تصویب، آن را ابطال کرد. مطابق توضیحات ارائه‌شده درباره این رأی، مسئله اصلی مخالفت با اصل حضور مسئول ایمنی نبود، بلکه ضرورت تصویب مقررات از سوی هیئت وزیران، بر اساس ماده ۱۰۶ قانون کار، مطرح بود. با وجود این، تصویب و ابلاغ مجدد مقررات تا شهریور ۱۴۰۵ به طول انجامید؛ فاصله‌ای چندساله که ضرورت پرهیز از تعلل در موضوعات مرتبط با سلامت و جان نیروی کار را یادآوری می‌کند.

بر مبنای آیین‌نامه جدید، تکلیف معرفی مسئول ایمنی به واحدهای بزرگ صنعتی محدود نیست و کارگاههای کوچک، خدماتی، تجاری و اداری مشمول قانون کار را نیز دربرمی‌گیرد. برای کارگاههای دارای ۲۵ کارگر و بیشتر، سطحی از تحصیلات مرتبط با ایمنی و شرایط تخصصی تعیین شده است؛ در کارگاههای ۱۱ تا ۲۵ نفره، امکان استفاده از برخی نیروهای دارای مدرک کاردانی فنی و سابقه مرتبط پیش‌بینی شده و برای واحدهای یک تا ۱۰ نفره نیز معیارهایی از جمله مدرک تحصیلی، تجربه کاری و گذراندن دوره‌های آموزشی در نظر گرفته شده است.

این رویکرد از آن جهت اهمیت دارد که خطرهای شغلی منحصر به کارخانه‌های بزرگ و خطوط تولید نیستند. دفتر فنی، شرکت خدماتی، واحد تجاری و کارگاه کوچک نیز ممکن است با خطرهای ناشی از برق، تجهیزات، سقوط یا شرایط نامناسب محیط کار مواجه باشند. بنابراین، کوچک بودن تعداد کارکنان نباید به معنای نادیده گرفتن اصل حفاظت از نیروی انسانی باشد.

آغاز نظارت مسئولانه

یکی از چالش‌های مهم در بررسی حوادث کار، نحوه ثبت و تحلیل علت وقوع آنهاست. در آمارهای مربوط به حوادث شغلی، بی‌احتیاطی کارگر، بارها به‌عنوان علت اصلی مطرح شده است؛ اما چنین عنوانی، بدون بررسی شرایط کارگاه، آموزش‌های ارائه‌شده، کیفیت تجهیزات و نحوه نظارت، تصویر کاملی از حادثه به دست نمی‌دهد. رفتار نیروی انسانی باید بررسی شود، ولی این بررسی نباید مسئولیت کارفرما و نقش ساختار مدیریتی را از دایره ارزیابی خارج کند.

در این میان، بازرسی مؤثر از کارگاهها، الزام به ثبت و تحلیل حوادث، پیگیری تخلفات، دسترسی کارگران به آموزش ایمنی و اطمینان از صلاحیت واقعی مسئولان ایمنی،از ملزوماتی است که اجرای آن نه امتیازی تشریفاتی و نه هزینه‌ای قابل حذف است؛ بلکه بخشی جدایی‌ناپذیر از مسئولیت اجتماعی، قانونی و اقتصادی هر بنگاه به شمار می‌رود.

چه بسا معیار موفقیت سیاست‌های ایمنی نیز تعداد بخشنامه‌ها و مسئولان معرفی‌شده نیست، بلکه کاهش حوادث، جلوگیری از تکرار خطاها و بازگشت اطمینان به محیط کار است. اصفهان یا هر نقطه ای دیگر، برای صیانت از سرمایه انسانی خود، بیش از هر چیز به عبور از ایمنی کاغذی و استقرار نظارتی نیاز دارد که پیش از وقوع حادثه عمل کند؛ زیرا هیچ دستاورد صنعتی و اقتصادی، جایگزین جان ازدست‌رفته یک کارگر نخواهد شد .

خبر

پایان عصر کود ارزان با تصمیم جدید دولت

مصوبه جدید دولت درباره ساماندهی بازار اوره، ضمن تغییر سازوکار فروش و تسویه مطالبات پتروشیمی‌ها، نگرانی‌هایی درباره افزایش هزینه تولید و قیمت محصولات کشاورزی را ایجاد کرده است.

براساس مصوبه جدید هیئت‌وزیران، قیمت پایه اوره در چارچوب معاملات بورس کالا تعیین می‌شود و هم‌زمان دولت مکلف شده اعتبار خرید و یارانه کود را متناسب با نوع محصول کشاورزی و سطح زیرکشت در اختیار کشاورزان قرار دهد.این تصمیم در شرایطی اتخاذ شده که در تیرماه ۱۴۰۵ نرخ کود اوره در شبکه رسمی توزیع افزایش یافت و قیمت هر کیسه از حدود ۶۸۷ هزار تومان به یک میلیون و ۵۵۲ هزار تومان رسید. در شهریورماه نیز دولت اعلام کرد فعلاً قیمت کود را بر مبنای میزان یارانه سال قبل محاسبه می‌کند. هرچند اجرای این مصوبه می‌تواند از طریق تعیین تکلیف مطالبات سنواتی، بهبود نقدینگی و تقویت سرمایه در گردش شرکت‌های پتروشیمی نظیر پردیس (شپدیس)، شیراز، کرماشا و خراسان را به دنبال داشته باشد، اما در سوی دیگر، چنانچه دولت (به دلیل محدودیت منابع مالی یا تأخیر در تخصیص اعتبارات ویا جنگ و کسری بودجه) نتواند یارانه مورد نیاز کشاورزان را به‌موقع تأمین کند، افزایش هزینه پرداختی کشاورزان دور از انتظار نخواهد بود.در چنین شرایطی، افزایش هزینه نهاده‌های تولید می‌تواند به رشد قیمت تمام‌شده محصولات کشاورزی از جمله گندم، جو، ذرت، برنج و چغندرقند منجر شود؛ محصولاتی که در فرآیند تولید به کودهای ازته وابستگی قابل‌توجهی دارند.

در دیدار رئیس و هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی اصفهان با مدیر شعب بانک ملی استان مطرح شد؛

سهم تولید از منابع بانکی؛ مطالبه‌ای فراتر از تسهیلات

تأمین مالی تولید و بنگاه‌های اقتصادی، اصلاح سازوکارهای اعطای تسهیلات بانکی و جلوگیری از تمرکز منابع مالی در پایتخت، از مهم‌ترین محورهای دیدار رئیس اتاق بازرگانی اصفهان با مدیر شعب بانک ملی استان اصفهان بود.

در این نشست، چالش‌های دسترسی بنگاه‌های اقتصادی به سرمایه در گردش، افزایش هزینه‌های تأمین مالی، محدودیت‌های اعتباری و ضرورت حمایت از طرح‌های توسعه‌ای صنایع استان مورد بررسی قرار گرفت. در این دیدار، فعالان اقتصادی با تأکید بر ضرورت بازنگری در سیاست‌های اعتباری بانک‌ها، خواستار تسهیل فرآیند پرداخت تسهیلات، افزایش اختیارات شعب استانی و هدایت منابع بانکی به سمت فعالیت‌های مولد شدند. همچنین راهکارهای تقویت همکاری شبکه بانکی با بخش خصوصی و توسعه ابزارهای نوین تأمین مالی تولید بررسی شد.

ضرورت اصلاح سیاست‌های اعتباری نجات سرمایه در گردش

امیر کشانی، رئیس اتاق بازرگانی اصفهان با تأکید بر ضرورت اصلاح سیاست‌های اعتباری بانک‌ها افزود: یکی از نگرانی‌های جدی فعالان اقتصادی، تمرکز حجم قابل توجهی از منابع مالی در تهران و محدودیت دسترسی استان‌ها، به‌ویژه اصفهان، به این منابع است. اصفهان با برخورداری از سهم قابل توجهی از صنعت کشور، نیازمند توجه ویژه در تخصیص منابع بانکی است. او با انتقاد از برخی سازوکارهای اعطای تسهیلات بانکی تصریح کرد: در شرایطی که برخی بانک‌ها برای پرداخت تسهیلات، برخورداری متقاضی از میانگین مانده حساب را الزامی می‌دانند، این سیاست عملاً دسترسی بنگاه‌های اقتصادی به منابع مالی را محدود می‌کند. چنین سازوکاری موجب می‌شود افرادی که از قبل منابع مالی در اختیار دارند، امکان بیشتری برای دریافت تسهیلات داشته باشند؛ درحالی‌که صاحبان ایده و فعالان اقتصادی که برای توسعه کسب‌وکار خود به منابع مالی نیاز دارند، از این امکان محروم می‌شوند.

کشانی با اشاره به شرایط اقتصادی کشور و ضرورت حفظ ظرفیت‌های تولیدی خاطرنشان کرد: تأمین مواد اولیه و سرمایه در گردش دو موضوع اساسی برای تداوم فعالیت بنگاه‌های اقتصادی است. در کنار این مسائل، بخش قابل توجهی از تجهیزات و خطوط تولید کشور طی سال‌های اخیر به‌روزرسانی نشده و رشد سرمایه‌گذاری در بخش سرمایه ثابت نیز با محدودیت مواجه بوده است. در بسیاری از موارد، یک تغییر و نوسازی محدود در خطوط تولید می‌تواند ظرفیت تولید را احیا کند و به افزایش بهره‌وری و حفظ توان اقتصادی کشور منجر شود.

فشار تکالیف دولتی بر بانک‌ها، مانعی در مسیر تولید

احمد خوروش عضو هیئت رئیسه اتاق بازرگانی اصفهان، با اشاره به جایگاه بانک ملی در شبکه بانکی کشور اظهار کرد: بانک ملی یکی از بانک‌های شاخص کشور و از مجموعه‌های اثرگذار در نظام بانکی است و نقش مهمی در تأمین مالی فعالیت‌های اقتصادی دارد. امیدواریم با حضور مدیریت جدید و با توجه به سوابق و تجربه مدیریتی وی، روند حمایت از بخش تولید و تسهیل مسائل بانکی فعالان اقتصادی با جدیت بیشتری دنبال شود. خوروش با تأکید بر ضرورت اصلاح رویکرد دولت در قبال نظام بانکی تصریح کرد: تا زمانی که دولت از مداخله مستقیم در فعالیت‌های اقتصادی و تحمیل تکالیف متعدد به بنگاهها و بانک‌ها فاصله نگیرد و نقش اصلی خود را در حوزه سیاست‌گذاری و نظارت ایفا نکند، حل مسائل و مشکلات اقتصادی با دشواری همراه خواهد بود. او با تأکید بر ضرورت توجه به بنگاه‌های کوچک و متوسط و همچنین شرکت‌های توسعه‌محور خاطرنشان کرد: حمایت بانکی نباید صرفاً به بنگاه‌های کوچک و متوسط محدود شود؛ بلکه شرکت‌هایی که برای افزایش تولید، توسعه فناوری، ارتقای ارزش افزوده و رشد صادرات سرمایه‌گذاری کرده‌اند نیز باید مورد توجه قرار گیرند. امروز بسیاری از صنایع کشور از مرحله تولید محصولات اولیه عبور کرده و به سمت ساخت تجهیزات و ماشین‌آلات تخصصی حرکت کرده‌اند. این پیشرفت‌ها نشان‌دهنده ظرفیت بالای صنعت کشور است و نباید به دلیل کمبود منابع مالی متوقف شود.

خوروش با اشاره به ضرورت افزایش اختیارات شعب استانی بانک ملی گفت: یکی از موضوعات مهم، واگذاری اختیارات بیشتر به مدیریت استان برای تصمیم‌گیری و حل مسائل بنگاه‌های اقتصادی است. در دوره‌های گذشته نیز موضوع تفویض اختیار به استان مطرح شده بود، اما در عمل بسیاری از تصمیم‌ها همچنان به سطوح مدیریتی تهران ارجاع می‌شد. امیدواریم با تعامل مدیریت جدید استان و مدیران ارشد بانک ملی، این موضوع به شکل عملیاتی دنبال شود و نگاه حمایتی به تولید و صنعت در تصمیم‌گیری‌های اعتباری تقویت شود.

اعتبارسنجی بنگاه‌ها باید بر پایه اثربخشی اقتصادی باشد

محمدرضا برکتین، عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی اصفهان، با اشاره به ضرورت بازنگری در شیوه ارزیابی متقاضیان تسهیلات بانکی اظهار کرد: واحدهای کوچک و متوسط به دلیل برخورداری از ساختارهای ساده‌تر و محدودیت در دسترسی به سازوکارهای پیچیده بانکی، باید بتوانند با فرآیندهای تسهیل‌شده‌تری از منابع مالی استفاده کنند. لازم است شرایط دریافت تسهیلات به‌گونه‌ای طراحی شود که این بنگاهها نیز امکان دسترسی مناسب به منابع بانکی را داشته باشند. برکتین تصریح کرد: امروز تولیدکنندگان به‌صورت هم‌زمان با افزایش هزینه‌های مالیاتی، برق، گاز، نرخ بهره و سایر هزینه‌های تولید مواجه هستند. هر یک از این هزینه‌ها ممکن است به‌تنهایی توجیه اقتصادی داشته باشد، اما زمانی که همه این فشارها به‌صورت هم‌زمان بر بنگاه اقتصادی تحمیل می‌شود، ادامه فعالیت تولیدی با دشواری جدی مواجه خواهد شد. او با تأکید بر ضرورت توجه به آثار اقتصادی فعالیت بنگاهها در ارزیابی‌های بانکی ادامه داد: زمانی که یک تولیدکننده برای دریافت تسهیلات به بانک مراجعه می‌کند، باید مشخص باشد که نظام ارزیابی بانک بر چه مبنایی تصمیم‌گیری می‌کند. آیا صرفاً موجودی حساب، میانگین مانده و وثایق ملاک ارزیابی است یا نوع فعالیت اقتصادی، میزان تولید، اشتغال ایجادشده و اثربخشی بنگاه برای جامعه نیز مورد توجه قرار می‌گیرد. عضو هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی اصفهان خاطرنشان کرد: بانک‌ها باید در کنار ارزیابی توان بازپرداخت و اعتبارسنجی متقاضیان، شاخص‌هایی برای سنجش نقش واقعی بنگاه در اقتصاد داشته باشند. ارزیابی دقیق اهلیت اقتصادی و میزان اثرگذاری فعالیت تولیدی می‌تواند به هدایت منابع بانکی به سمت واحدهایی منجر شود که نقش مؤثری در تولید، اشتغال و توسعه اقتصادی دارند.

بانک ملی در مسیر توسعه ابزارهای نوین تأمین‌مالی

اکبر مصاحب، مدیر شعب بانک ملی استان اصفهان، با اشاره به سابقه تعامل بانک ملی با اتاق بازرگانی اصفهان اظهار کرد: ارتباط و همکاری میان بانک ملی و اتاق بازرگانی اصفهان از گذشته وجود داشته و تمرکز بخشی از مراودات مالی اتاق در بانک ملی نیز نشان‌دهنده سطح اعتماد و تعامل میان دو مجموعه است. مصاحب با تأکید بر دشواری‌های موجود در نظام بانکی و تأثیر سیاست‌های کلان اقتصادی بر عملکرد بانک‌ها تصریح کرد: در شرایطی که هزینه مواد اولیه و نهاده‌های تولید در برخی صنایع با افزایش ۸۰ تا ۱۰۰ درصدی و حتی بیشتر مواجه شده است، بانک‌ها نیز با محدودیت‌هایی در تأمین منابع مالی روبه‌رو هستند. از یک سو تولیدکننده برای ادامه فعالیت به منابع مالی نیاز دارد و از سوی دیگر بانک‌ها به دلیل تفاوت میان هزینه تأمین منابع و نرخ تسهیلات تکلیفی، با فشار مالی و افزایش ناترازی مواجه می‌شوند. مدیر شعب بانک ملی استان اصفهان با اشاره به راهکارهای مورد استفاده برخی بانک‌ها برای جبران هزینه تأمین مالی گفت: دریافت کارمزد و بلوکه کردن بخشی از منابع از جمله روش‌هایی است که برای نزدیک شدن به نرخ تمام‌شده پول مورد استفاده قرار می‌گیرد. این روش‌ها در شرایط فعلی به بانک کمک می‌کند تا بخشی از هزینه‌های خود را مدیریت کند، هرچند ضرورت دارد راهکارهای مناسب‌تری برای ایجاد تعادل میان توان مالی بانک‌ها و نیازهای تولیدکنندگان طراحی شود. او با تأکید بر ضرورت استفاده از ابزارهای نوین تأمین مالی خاطرنشان کرد: یکی از مسیرهای مهم برای کاهش فشار بر منابع بانکی، توسعه ابزارهای جدید تأمین مالی و حرکت به سمت استفاده بیشتر از ابزارهایی مانند برات الکترونیکی و سازوکارهای تأمین مالی زنجیره‌ای است. در این روش‌ها، بنگاه‌های اقتصادی که در زنجیره تولید و تأمین با یکدیگر ارتباط دارند، می‌توانند از ظرفیت‌های مالی یکدیگر استفاده کنند و بخشی از نیازهای تأمین مالی خود را بدون اتکای مستقیم به تسهیلات نقدی برطرف سازند.

انبارهای ۶ میلیون دستگاهی در برابر ویترین‌های بی‌مشتری

صنعت لوازم خانگی ایران در یک دوگانگی کم‌سابقه گرفتار شده است؛ از یک سو ظرفیت تولید میلیون‌ها دستگاهی و موجودی حدود ۶ میلیون دستگاه کالا در انبارها قرار دارد و از سوی دیگر، افت قدرت خرید، کاهش معاملات و عقب‌نشینی فروشندگان از فروش اعتباری، بازار را با رکودی عمیق مواجه کرده است.

به گزارش برنا، مقایسه وضعیت ایران با ترکیه، هند و پاکستان نشان می‌دهد مسئله فقط کاهش تقاضا نیست؛ تفاوت اصلی در توان صادراتی، تأمین مالی مصرف‌کننده و اتصال ظرفیت تولید به بازارهای داخلی و خارجی است. درحالی‌که ترکیه در سال ۲۰۲۵ نزدیک به ۲۰.۲ میلیون دستگاه لوازم خانگی صادر کرده، صنعت ایران همچنان با چالش تبدیل تولید به فروش پایدار و ایجاد بازار مصرف مؤثر دست‌وپنجه نرم می‌کند. بازار لوازم خانگی ایران به مرحله‌ای رسیده که در آن افزایش ظرفیت تولید دیگر به‌تنهایی نشانه قدرت اقتصادی صنعت نیست. کارخانه می‌تواند تولید کند، انبار می‌تواند از کالا پر باشد و فروشگاه نیز ویترین‌های مملو از محصولات داشته باشد، اما اگر خانوار توان خرید نداشته باشد و شبکه توزیع نتواند اعتبار لازم را تأمین کند، این زنجیره به گردش مالی و سودآوری تبدیل نخواهد شد.

آنچه در بازار لوازم خانگی مشاهده می‌شود، صرفاً یک رکود مقطعی نیست؛ بلکه نشانه‌های اختلال در ارتباط میان سه حلقه اصلی اقتصاد این صنعت، یعنی تولیدکننده، شبکه توزیع و مصرف‌کننده است. در این شرایط، کالا وجود دارد، اما قدرت جذب بازار کاهش یافته و سرمایه فروشندگان در چرخه‌ای کم‌تحرک گرفتار شده است.

تولید ۱۸ میلیون دستگاهی در برابر انبارهای ۶میلیون‌تایی

آمارهای اعلام‌شده از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت نشان می‌دهد تولید لوازم خانگی ایران در سال ۱۴۰۳ به ۱۹ میلیون و ۳۲۸ هزار دستگاه رسید. این رقم در سال ۱۴۰۴ به حدود ۱۸ میلیون دستگاه کاهش یافت؛ افتی معادل یک میلیون و ۳۲۸ هزار دستگاه یا حدود ۶.۹ درصد. روند کاهشی در ابتدای سال ۱۴۰۵ نیز ادامه داشت. تولید در دو ماه نخست سال به حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار دستگاه رسید، درحالی‌که این رقم در مدت مشابه سال قبل یک میلیون و ۹۰۰ هزار دستگاه بود. به این ترتیب، تولید در این دوره ۴۰۰ هزار دستگاه یا حدود ۲۱.۱ درصد کاهش یافت. در کنار این ارقام، موجودی حدود ۶ میلیون دستگاهی انبارها و واردات ۸۰۰ هزار دستگاه لوازم خانگی از مسیرهای کولبری و ملوانی در دو ماه نخست سال ۱۴۰۵، تصویر مهم‌تری از وضعیت عرضه ارائه می‌کند. این ترکیب آماری نشان می‌دهد بازار با مسئله‌ای فراتر از کمبود کالا مواجه است. وقتی موجودی انبارها به چند میلیون دستگاه می‌رسد، اما معاملات همچنان کم‌رمق است، باید ریشه بحران را در سمت تقاضا، قدرت خرید و سازوکار توزیع جست‌وجو کرد. از سوی دیگر، افزایش هزینه مواد اولیه نیز فشار مضاعفی بر تولیدکنندگان وارد کرده است. در گزارش‌های رسمی همین دوره، افزایش ۱۴۰ درصدی قیمت کاتد مس و ۱۴۲ درصدی قیمت پلی‌استایرن اعلام شده است؛ دو نهاده‌ای که افزایش بهای آنها می‌تواند هزینه ساخت محصولات مختلف را بالا ببرد. بنابراین صنعت هم‌زمان با دو فشار مواجه است: افزایش هزینه تولید و کاهش توان جذب کالا در بازار مصرف.

ترکیه، تولید ۲۹ میلیون دستگاهی و صادرات ۲۰ میلیون دستگاهی

مقایسه با ترکیه یکی از روشن‌ترین نمونه‌ها برای شناخت تفاوت ساختار بازار لوازم خانگی است.

بر اساس آمار انجمن تولیدکنندگان لوازم خانگی ترکیه، این کشور در سال ۲۰۲۵ حدود ۲۹ میلیون دستگاه ظرفیت سالانه تولید در گروه شش محصول اصلی لوازم خانگی سفید داشته است. تولید واقعی این محصولات به حدود ۲۹ میلیون و ۶۳ هزار دستگاه رسید. در همین سال، صادرات ترکیه حدود ۲۰ میلیون و ۱۸۶ هزار دستگاه و فروش داخلی آن حدود ۱۰ میلیون و ۱۰ هزار دستگاه ثبت شد. به بیان دیگر، بخش عمده تولید این صنعت به بازارهای خارجی اختصاص پیدا می‌کند. صادرات نزدیک به ۶۹.۵ درصد تولید سالانه، نشان می‌دهد بازار خارجی برای کارخانه‌های ترکیه یک مسیر اصلی فروش و حفظ ظرفیت تولید است. البته صنعت ترکیه نیز از رکود مصون نمانده است. صادرات آن در سال ۲۰۲۵ نسبت به سال قبل حدود ۱۰ درصد و تولید حدود ۹ درصد کاهش یافت. فروش داخلی نیز در شش گروه اصلی حدود ۳ درصد افت کرد. نکته مهم در این مقایسه، صرفاً حجم تولید نیست؛ بلکه وجود یک شبکه صادراتی گسترده است که امکان فروش میلیون‌ها دستگاه محصول را خارج از بازار داخلی فراهم می‌کند. در ترکیه، صنعت لوازم خانگی برای حدود ۶۰ هزار نفر اشتغال مستقیم و حدود ۶۰۰ هزار نفر اشتغال غیرمستقیم ایجاد کرده است. این ارقام نشان می‌دهد ارتباط تولید، صادرات و اشتغال در این کشور تا چه اندازه به یکدیگر وابسته است.

بحران اعتبار، حلقه مفقوده بازار ایران

یکی از مهم‌ترین مشکلات بازار لوازم خانگی ایران، محدود شدن امکان فروش اقساطی است.

در شرایطی که قیمت کالاهای بادوام افزایش یافته و خانوارها با محدودیت درآمدی مواجه هستند، فروش اعتباری می‌تواند تقاضای معطل را به خرید واقعی تبدیل کند. اما فروشگاه‌های کوچک توان تأمین منابع مالی برای فروش اقساطی بلندمدت را ندارند. تأمین‌کنندگان نیز به دلیل محدودیت منابع، مانند گذشته امکان اعطای اعتبار به شبکه توزیع را ندارند. در نتیجه، چرخه‌ای معیوب شکل گرفته است: مصرف‌کننده برای خرید به اعتبار نیاز دارد، فروشنده برای ارائه اعتبار به منابع مالی احتیاج دارد و تأمین‌کننده نیز با محدودیت نقدینگی مواجه است. این مسئله در نهایت به کاهش فروش، افزایش ماندگاری کالا در انبار و فشار بیشتر بر سرمایه در گردش واحدهای صنفی منجر می‌شود. گزارش‌های میدانی از تعطیلی پنج واحد صنفی در یک مجتمع تجاری طی یک ماه نیز نشانه‌ای از اثر رکود بر بقای کسب‌وکارهای کوچک است؛ هرچند این نمونه را نمی‌توان به کل کشور تعمیم داد.

راه خروج؛ تولید بیشتر یا بازار بزرگ‌تر؟ تجربه کشورهای مقایسه‌شده نشان می‌دهد سه مسیر برای احیای بازار لوازم خانگی اهمیت اساسی دارد. نخست، توسعه تأمین مالی مصرف‌کننده از طریق اعتبارسنجی و خرید اقساطی است. در این مدل، فروشگاه نباید مجبور باشد تمام منابع فروش اعتباری را از سرمایه شخصی خود تأمین کند. دوم، توسعه صادرات و ایجاد بازارهای پایدار منطقه‌ای است. تجربه ترکیه نشان می‌دهد صادرات می‌تواند وابستگی تولیدکننده به تقاضای داخلی را کاهش دهد و از ظرفیت کارخانه‌ها در دوره رکود داخلی محافظت کند. سوم، تقویت قدرت خرید خانوارها و ایجاد ثبات اقتصادی است. بدون افزایش درآمد واقعی و کاهش نااطمینانی، حتی بهترین برنامه‌های تولیدی نیز نمی‌توانند تقاضای پایدار ایجاد کنند. واقعیت این است که صنعت لوازم خانگی ایران بیش از آنکه به کارخانه‌های جدید نیاز داشته باشد، به بازاری نیاز دارد که بتواند تولید موجود را جذب کند. وجود میلیون‌ها دستگاه کالا در انبارها در کنار کاهش معاملات، هشداری درباره فاصله میان توان تولید و توان مصرف اقتصاد ایران است. اگر این فاصله از طریق اعتبار خرید، توسعه صادرات و تقویت قدرت خرید خانوارها کاهش نیابد، رکود فروش می‌تواند به کاهش بیشتر تولید، تعطیلی فروشگاهها و تهدید اشتغال در زنجیره صنعت منجر شود.

خبر

پایداری انتقال گاز در زمستان به همراهی مردم وابسته است

مدیر منطقه ۸ عملیات انتقال گاز ایران با تأکید بر نقش مشارکت مردم در مدیریت مصرف گاز گفت: پایداری انتقال گاز در روزهای سرد سال، افزون‌بر آمادگی عملیاتی و تلاش کارکنان، به صرفه‌جویی و مصرف بهینه گاز از سوی مشترکان وابسته است.

مهدی زارع با اشاره به نزدیک‌شدن فصل سرما و افزایش مصرف گاز طبیعی، از آمادگی حداکثری منطقه ۸ عملیات انتقال گاز برای تأمین پایدار انرژی در روزهای اوج مصرف خبر داد. او افزود: برنامه‌ریزی دقیق، اجرای به‌موقع تعمیرات و نگهداری پیشگیرانه، پایش مستمر خطوط لوله انتقال گاز و تأسیسات تقویت فشار گاز، از اقدام‌های مهم برای تضمین پایداری انتقال گاز در فصل زمستان است. مدیر منطقه ۸ عملیات انتقال گاز ایران با تأکید بر نقش راهبردی این منطقه در انتقال گاز طبیعی در شمال‌غرب کشور تصریح کرد: آمادگی برای عبور از اوج مصرف زمستانی، نیازمند هماهنگی مستمر میان واحدهای عملیاتی، مراکز بهره‌برداری خطوط لوله انتقال گاز، ایستگاه‌های تقویت فشار گاز و واحدهای پشتیبانی است و در این مسیر، همه ظرفیت‌های فنی، تخصصی و انسانی منطقه برای حفظ پایداری جریان انتقال گاز به کار گرفته می‌شود. زارع همراهی مردم در مصرف بهینه و صرفه‌جویی در مصرف گاز طبیعی را یکی از عوامل مؤثر در مدیریت اوج مصرف زمستانی دانست و گفت: انتقال پایدار گاز، افزون‌بر تلاش کارکنان، به مشارکت و مسئولیت‌پذیری همه مصرف‌کنندگان نیز وابسته است. او ادامه داد: ضرورت دارد هم‌وطنان با تنظیم دمای وسایل گرمایشی در محدوده آسایش، از ۱۸ تا ۲۰ درجه، استفاده از لباس مناسب در فصل سرد، جلوگیری از هدررفت گرما، عایق‌بندی مناسب در و پنجره‌ها و ایجاد یک اتاق گرم به‌جای گرمایش کل ساختمان، ما را در این زمینه یاری کنند. مدیر منطقه ۸ عملیات انتقال گاز ایران یادآور شد: انتقال پاک، ایمن، پایدار و بهره‌ور گاز طبیعی، مسئولیتی مشترک است که با تلاش کارکنان و همراهی مردم تحقق می‌یابد. زارع از بسیج ظرفیت‌های فنی، تخصصی و انسانی این منطقه برای حفظ پایداری انتقال گاز در زمستان خبر داد و بر همراهی مردم در مصرف بهینه گاز برای مدیریت اوج مصرف تأکید کرد.

تسهیلات ۲۰۰ میلیونی برای نهضت ملی مسکن

صندوق ملی مسکن در برنامه حمایتی سال جاری خود، پرداخت تسهیلات قرض‌الحسنه ۲۰۰ میلیون تومانی به ۱۳۰ هزار واحد نهضت ملی مسکن را هدف‌گذاری کرده است.

صندوق ملی مسکن در راستای تسریع در تکمیل پروژه‌های نهضت ملی مسکن، برنامه حمایت مالی از واحدهای در آستانه بهره‌برداری را در دستور کار قرار داده است. بر اساس این برنامه، متقاضیان واحدهایی که پیشرفت فیزیکی آن‌ها بیش از ۸۰ درصد باشد، می‌توانند از تسهیلات قرض‌الحسنه ۲۰۰ میلیون تومانی بهره‌مند شوند. طبق اطلاعات ارائه‌شده، سقف واحدهای مورد حمایت صندوق در سال جاری ۱۳۰ هزار واحد تعیین شده است. تخصیص منابع به این واحدها از طریق بانک‌های عامل انجام می‌شود و شناسایی متقاضیان نیز بر مبنای اطلاعات ثبت‌شده در سامانه یکپارچه اطلاعات مسکن (تم) صورت خواهد گرفت. در این برنامه، اولویت با پروژه‌هایی است که به مراحل پایانی ساخت رسیده‌اند و با تأمین منابع مالی می‌توانند در کوتاه‌ترین زمان ممکن تکمیل و به متقاضیان تحویل داده شوند. میزان تخصیص تسهیلات به هر پروژه نیز تنها بر اساس تعداد واحدها تعیین نمی‌شود، بلکه منابع در دسترس صندوق، درخواست‌های ثبت‌شده، میزان آورده متقاضیان و اثربخشی پرداخت‌ها در تکمیل پروژه‌ها از جمله معیارهای تصمیم‌گیری خواهد بود.

۸۵ همت ارزش‌آفرینی در مولدسازی دارایی‌های دولت

مدیرعامل سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی گفت: در راستای اجرای برنامه مولدسازی دارایی‌های دولت، طی چهار ماه گذشته حدود ۸ هزار و ۹۰۰ میلیارد تومان منابع برای وزارتخانه‌های نفت و راه و شهرسازی تأمین شده و ارزش‌آفرینی ۸۵ هزار میلیارد تومانی نیز در این حوزه به تصویب رسیده است.

احسان عسکری، در نشست با فراکسیون گمرک، انبارهای عمومی و اموال تملیکی مجلس شورای اسلامی، به تشریح ظرفیت‌ها و برنامه‌های مرتبط با مولدسازی دارایی‌های دولت و نقش‌آفرینی این حوزه در تأمین منابع پروژه‌های عمرانی کشور پرداخت. او با اشاره به اضافه شدن مرکز ملی مولدسازی به مجموعه وظایف و مأموریت‌های مرتبط، اظهار کرد: در حوزه مولدسازی، وزارت امور اقتصادی و دارایی تصمیم گرفت ساختار مستقلی برای پیگیری این موضوع ایجاد کند تا اختیارات و وظایف مربوط به این حوزه با انسجام بیشتری دنبال شود. مدیرعامل سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی با اشاره به اقدامات انجام‌شده در این حوزه گفت: در دوره اخیر، عملکرد قابل قبولی در زمینه مولدسازی داشته‌ایم به گونه‌ای که در ۴ ماهه گذشته، نزدیک به ۲ هزار میلیارد تومان برای وزارتخانه راه و شهرسازی همچنین حدود ۶ هزار و ۹۰۰ میلیارد تومان برای وزارت نفت تامین شده است، همچنین حدود ۸۵ هزار میلیارد تومان ارزش‌آفرینی صورت گرفته که در دو جلسه کمیته تخصصی ۶۴ و ۶۵ و جلسه ۵۴ هیات مولدسازی مورد تصویب واقع شد و باید در ماههای آینده با وارد مرحله اجرا شوند. عسکری در ادامه به استفاده از روش‌های جدید فروش اشاره کرد و گفت: تلاش داریم تا در پایان ماه جاری، نخستین صندوق مستقل املاک را ایجاد کنیم تا از ظرفیت آن برای واگذاری دارایی‌ها و تسویه بدهی‌ها استفاده شود.